

Roeken in Schin op Geul

De zomer van 1994 was erg heet. Er is heel wat afgepuft door de mensen. Een voordeel van zo'n zomer is dat de avonden heel aangenaam zijn. In onze achtertuin gezeten genoten we van de laatste zonnestralen. De eerste dagen viel het ons niet zo op, maar na verloop van tijd werd het steeds duidelijker dat een kwartier voor zonsondergang een hele grote groep vogels over kwam vliegen. Het waren de roeken, die hun domein in de Canadese populieren hebben in een weiland gelegen in Engwegen.

Tijdens hun vlucht maakten zij een angstwekkend 'kaa-aah' geluid. Het deed mij denken aan de film "The Birds" van Alfred Hitchcock.

De roek wordt vaak verwisseld met een kraai. Dit is ook niet vreemd want zij lijken erg veel op elkaar. Een heel goed ezelsbruggetje is dat een kraai een solodier is en een roek een koloniedier. Ziet men een grote groep kraaiachtige vogels tezamen dan kan men er vanuit gaan dat het roeken betreft. Een roekenkolonie kan uit honderden vogels bestaan.

*De roek houdt van groepen
oude bomen bij het water.*

De roek heeft een effen zwart verenkleed met een purperen gloed en vanaf zijn tweede jaar heeft hij een kale plek aan zijn snavelbasis.

De veren zijn op zijn kop breed en hebben afgeronde punten. Ze zijn net zo groot maar iets slanker als een kraai.

De roek komt voor in het grootste deel van West- en Midden-Europa en in een groot deel van Azië. De West-Europese roeken zijn meestal stand- en zwervogels. De vogels in de populieren in Engwegen zijn standvogels. Standvogels zijn vogels die gedurende langere tijd op dezelfde plaats blijven.

Overdag zoeken de roeken akkers, weilanden en zelfs steden af voor voedsel. "Onze roeken" zijn overdag te vinden op het plateau van Ransdaal, de hoogvlakte die zich uitstrekt tussen Schin op geul, Ransdaal en Klimmen. Vooral akkerland, waarop pas is geoogst, is erg populair bij deze vogels. 's Avonds keren ze allemaal via dezelfde route terug naar hun verzamelplaats in Engwegen.

De roeken keren terug naar hun nesten in de Canadese populieren in Engwegen. Hun dagelijkse speurtocht naar voedsel zit er weer op.

Als het winter is zijn de meeste nesten in de populieren heel goed zichtbaar. Deze nesten zijn broed- en tevens rustplaats voor de roeken.

Ze maken in maart hun oude nesten gereed of bouwen van gebroken takken, aarde, mos, bladeren en droog gras een nieuw nest. Het nest wordt door beide partners gebouwd. Later blijft altijd een van beide vogels op de nestplaats om te voorkomen dat het bouw materiaal door de burens wordt gestolen.

De 3-5 groenige eieren met bruine vlekken worden in maart of april gelegd. Het vrouwtje, dat door het mannetje van voedsel wordt voorzien, broedt ze in 17-19 dagen uit. De ouders voeden de jongen vier tot vijf weken in het nest.

In juni beginnen de jongen de kolonie te verlaten en over het land rond te zwerven. Samen met hun ouders gaan zij dan zelf op zoek naar voedsel. Als we de menukaart van de roek bekijken dan komen daar het volgende op tegen: insecten, wormen, slakken, kleine zoogdieren, granen, vruchten, bessen, aardappelresten, enz.

In het kader van de jachtwet is de roek een beschermde vogelsoort. Hij mag dus niet bejaagd worden.

De roekenpopulatie is lange tijd bedreigd geweest in het Limburgse land, maar begint nu langzaam weer op peil te komen. Het is daarom van groot belang dat de roeken nog lang in Schin op Geul mogen vertoeven. Om de roek in de broedtijd te beschermen mogen de populieren in deze tijd niet gekapt worden.

Het is te hopen dat ze ook buiten de broedtijd niet gekapt worden. "Onze" roekenkolonie is heel bijzonder, iets waar Schin op Geul trots op mag zijn.

Magda Slootbeek-van Laar